

Ügyszám:

IV/932-2/2018

2018 JÚL 12.

Példány:

1

Kezelőiroda:

Melléklet:

db

Tisztelt Alkotmánybíróság!

1015 Budapest
Donáti utca 35-45.

A T. Alkotmánybíróság által 2018. június 6. napján kelt, általunk 2018. június 13. napján átvett IV/932-1/2018. ügyszámú, - a Kúria Kfv.VI.37.816/2017/4. számú végzésével szemben az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panasz iránti ügyben, - tájékoztatására válaszul képviselőjében az alábbi

nyilatkozatot

terjesztem elő.

A Kúria Kfv.VI.37.816/2017/4. számú döntése az Alaptörvény alábbi rendelkezéseibe ütközik:

- XXVIII. cikk (1) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

- XXVIII. cikk (7) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát, vagy jogos érdekét sérti.”

1. Jogorvoslathoz való jog sérelme

Azt, hogy a jogalkotó a vadászterületek kijelölésére vonatkozó a Vtv. 10/A – 10/C. §-ai szerinti hatósági eljárás kialakításakor egy jogellenes helyzetet teremtett, nem kívánjuk a jelen alkotmányjogi panasz tárgyává tenni.

A tényállás pontos kifejtése, illetve megértése szempontjából azonban szükséges volt rögzíteni, hogy az ajánlások kapcsán kialakult helyzetek a Vtv.-ben megfogalmazott eljárási rendben lényegében nem változtathatók meg. Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, vele szemben csak módosító javaslatot lehet előterjeszteni, amely viszont minden földtulajdonost nem illet meg, csak a földtulajdonosok vadászterületen belüli minősített többségét. Aki pedig nem tett módosító javaslatot, mert nem volt meg az ehhez szükséges többsége, az a vadászterület határát kijelölő határozat ellen sem fellebbezhetett.

Ezt a jogszabálysértő helyzetet – az ajánlás intézményének és a módosító javaslatra vonatkozó rendelkezések érintetlenül hagyása mellett – a jogszabályalkotó önmaga is felismerte, hiszen 2018. január 1-jei hatállyal a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 11/C. § (2) bekezdését hatályon kívül helyezte. A Vtv. 11/C. § (2) bekezdése rendelkezett arról, hogy a vadászterület határát kijelölő határozat ellen nincs helye fellebbezésnek módosító javaslat hiányában: „A vadászati hatóság vadászterület határának megállapítására irányuló eljárásában hozott döntése ellen **nem nyújthat be fellebbezést az az ügyfél, aki nem tett módosító javaslatot, illetve a 11/B. § szerinti egyeztetés során az eljárásban neki felróható okból nem vett részt.**”

Tekintettel arra, hogy a jogszabályalkotó felismerte a Vtv. 11/C. § (2) bekezdésének jogszabálysértő voltát, valamint arra, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a jogellenesség csak a jövőre nézve orvosolható, így az ajánlások kapcsán kialakított helyzetet jelen eljárásban nem kívánjuk az alkotmányjogi panasz tárgyává tenni.

Ettől függetlenül a támadott bírósági döntések meghozatalának időpontjában hatályos volt a Vtv. 11/C. § (2) bekezdése, melyre a támadott bírósági végzések is hivatkoznak.

2. A tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog sérelme

A Kúria által jóváhagyott I. és II. fokú bírósági eljárásokban megsértésre került a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog. A bíróságok ugyanis teljesen megalapozatlanul hivatkoztak a jogorvoslati jog kimerítésének hiányára. A bíróságok alapvetően összemosták a Vtv. által nem biztosított fellebbezés intézményét és a keresetindítási jogosultságot.

A kérelmező a Vtv. által nem biztosított fellebbezési jog ellenére jogszabályellenes fellebbezést terjesztett elő, amely az I. fokú vadászati hatóság érdemi vizsgálat nélkül elutasított. Az I. fokú vadászati hatóság elutasító határozata ellen nyilvánvalóan nem fellebbeztünk, hiszen tudtuk, hogy jogellenesen terjesztettük elő a fellebbezést a vadászterület határát kijelölő határozattal szemben, azonban így már közokirat áll rendelkezésünkre arra vonatko-

zón, hogy egy közigazgatási döntés ellen a fellebbezés nem biztosított. Ez az ügy azonban, mint azt alkotmányjogi panaszunk 2/2. pontja kapcsán kifejtettük, nem az eredeti, érdemi, a vadászterület határának megállapításával kapcsolatos ügy, hanem a nem biztosított fellebbezést érdemi vizsgálat nélkül elutasító I. fokú közigazgatási végzés és annak indokolása. Ezen I. fokú végzéssel szemben előterjesztett fellebbezés elbírálása során csak a közigazgatási hatóság esetleges jogszabálysértése vizsgálható, tehát az, hogy jogszerűen utasította-e el a nem létező, felperes részére nem biztosított felperesi fellebbezést az I. fokú vadászati hatóság. A II. fokú vadászati hatóság teljesen egyértelműen az I. fokú döntést helybenhagyó végzésével szemben indított közigazgatási pernek sem lesz tárgya ennek megfelelően a vadászterület határa, kizárólag az, hogy a közigazgatási hatóságok jogszerűen utasították-e el a jogszabály által nem biztosított fellebbezést. A közigazgatási bíróság tehát ezen ügyben nem fogja elbírálni érdemben a vadászterület határ elleni érveket és a közigazgatási per befejeződik.

A közigazgatási per befejezését követően – ami a jelen közigazgatási és bírói gyakorlatban kb. egy évet vesz igénybe – a 30 napos keresetindítási határidő elmulasztása miatt már nincs helye a vadászterület határt kijelölő határozattal szembeni érdemi kereset előterjesztésének, ilyen időpontban előterjesztett keresetet tehát a bíróságok érdemi vizsgálat nélkül utasítanak el.

A felperesek számára a vadászterület határt kijelölő határozattal, mint közigazgatási döntéssel szemben tehát közvetlenül nyílt meg a bírósági út lehetősége a 2004. évi CXL. törvény 109. § (1) bekezdése alapján. Felperesek - a jogszabály szerint jogorvoslatként kizárólag biztosított keresetindítás alapján - határidőben keresetet terjesztettek elő. Az ügyben eljáró bíróságok viszont ahelyett, hogy a szabályosan előterjesztett keresetet tárgyalták volna, a fellebbezést elutasító döntés miatt a jogorvoslati jog kimerítésének hiányára hivatkoztak és kereseti kérelmüket érdemben nem is tárgyalták.

Teljesen érthetetlen számunkra azon túl, hogy egy nem létező, a Vtv. által nem biztosított fellebbezési jogot nem lehet kimeríteni, az ennek folytán indult jogorvoslatok körében hozott döntések a vadászterület határával szemben előterjesztett keresetet érdemben nem befolyásolták.

A bíróságok azáltal, hogy úgy foglaltak állást, hogy a felperesek nem merítették ki a jogorvoslati jogukat a közigazgatási eljárásban, tudatosan megsértették a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogot és a kereset érdemi tárgyalásától felpereseket jogellenesen megfosztották.

Az I. és II. fokú bíróságok nem moshatták volna össze az alkotmányjogi panaszban és a fentiekben ismertetett két ügyet, amelynek tényállása, jogalapja és jogcíme teljesen különbözik egymástól. Felperesek a keresetet a vadászterület határt kijelölő határozat ellen terjesztették elő közvetlenül a Ket. 109. § (1) bekezdése alapján, azonban a bíróságok a keresetet nem érdemben tárgyalták, hanem elutasították a fenti hivatkozásokkal.

A Kúriának mindkét (az I. és a II. fokú) végzés hatályon kívül helyezése mellett az I. fokú bíróságot új eljárásra és a kereset érdemi tárgyalására kellett volna utasítania, vagy a Szegedi Törvényszék végzésének megváltoztatásával kellett volna a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot új eljárásra és a kereset érdemi tárgyalására utasítania. A keresetlevél tárgyalásához való jogot nem lehet kizárni egy teljesen más ügy lezáratlansága miatt. A két ügynek egymáshoz érdemben semmi köze. A Vtv. szerint nem biztosított fellebbezés előterjesztésének nem lehet a következménye a keresetlevél érdemi vizsgálatának mellőzése. A Kúria téves jogértelmezése alapján a kérelmezőt joghátrány érte. Sem az I. fokú, sem pedig a II. fokú bíróság érdemben nem tárgyalta - a szabályosan, határidőben előterjesztett keresetlevél alapján - fentiekben összefoglalt ügyet, a Kúria pedig végzésével tulajdonképpen legalizálta az I. és II. fokú bíróságok által létrehozott helyzetet, ezzel véglegesen megfosztotta az indítványozót annak lehetőségétől, hogy a vadászterület határa ellen előterjesztett keresete érdemben elbírálásra kerüljön.

Ezúton kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Kfv.VI.37.816/2017/4. számú döntésének alaptörvényellenességét, és azt az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg.

Budapest, 2018. július 4.

Tisztelettel:

képviseletében

dr. Mátyás László
ügyvéd